

stadforening, uanset det er omdelt til samtlige Medlemmer. Thi det gaar vist adskillige, som det gaar mig: man faar enkelte, undertiden ret mange Andragender, som man kun ganske løselig kaster et Blik paa og saa lægger hen. Jeg tror, det havde været klogere, om den ærede Ordfører for Forslagsstillerne havde taget det Parti at gøre Tinget bekendt med Indholdet af denne Resolution. Med den højttærede Formands Tilladelse vilde jeg gerne oplæse et Par Linier. Der staaar nemlig: „Købstadforeningen anser det naturligt, at Lovgivningen om Valg af Borgmestre omordnes saaledes, at Byraadet selv vælger sin Formand. Imidlertid tør man ikke anbefale en saadan Reform, medmindre samtidig andre Forhold omordnes, og navnlig bør det bestemt fastholdes, at ingen saadan Reform bør gennemføres, medmindre der samtidig sker en Omordning af Reglerne for Valg til Byraadet i den af Indlederen antydede Retning, hvorom henvises til medfølgende trykte Beretning om Forhandlingerne paa Mødet.“ Det forekommer mig, at det ikke gaar an at sige, at det er en ren og klar Anbefaling for dette Lovforslag. Det forekommer mig tværtimod, at den er saa betinget, at Betingelsen egentlig bliver Hovedsagen. Det er den samme Betænkelighed, jeg har haft ved Behandlingen af Lovforslaget, og den har jeg endnu, at de Herrer Forslagsstillere ville gennemføre denne Foranstaltning uden samtidig at gennemføre den tilsvarende efter min og manges Skøn og ogsaa efter Købstadforeningens Skøn aldeles nødvendige Forandring i Loven om Købstadkommunernes Styrelse af 26de Maj 1868 § 6, der fastsætter Regler for Valgene til Kommunalbestyrelsen i Købstæderne. Der kan nu under visse Forhold — og vel nok i Reglen — siges at være Ligevægt i Byraadene i Købstæderne mellem dem, som man almindelig benævner den almindelige Vælgerklasse og den højstbeskattede Vælgerklasse; der er eller kan i alt Fald være Ligevægt i Købstad-Kommunalbestyrelsen derved, at Borgmesteren vel nok som oftest nærmest staaar sammen med det Mindretal, der er valgt af de højstbeskattede. Denne Ligevægt er vistnok i Reglen til Stede, men den vil fuldstændig forrykkes, naar man sætter Borgmesteren ud af Byraadet og lader Byraadet bestaa af et ulige Antal valgte Medlemmer, af hvilken den ene Del er 1 større end den anden, den større Del valgt af de lavestbeskattede, den mindre Del af de højstbeskattede. Dermed er det

givet, at de, der ere valgte af den almindelige Vælgerklasse, ikke alene danne Flertallet af Byraadet — ganske naturligt ere de født Flertal — men det staaar ogsaa i deres Magt at besætte Formandspladsen til enhver Tid. Den Mand, der indledede Forhandlingen paa det omtalte Møde af Købstadforeningen, som blev afholdt i Aar paa Frederiksberg, nemlig Byraadsmedlem Overretssagfører Kier fra Aarhus, gav en ret illustrerende Meddelelse om, hvorledes det saa ud, hvis man gik til de Foranstaltninger, Loven vil have gennemført, uden at forandre § 6 i Købstadkommunalloven. Han hentede ganske naturligt sit Eksempel fra Aarhus, fordi han kendte denne By bedst, og han meddelte da, at den samlede Skat paa Formue og Lejlighed i Aarhus udgjorde 503,000 Kr. Deraf blev der af ca. 2,900 Vælgere svaret 52,000 Kr. i Skat, eller mellem 10—11 pCt., medens af de øvrige Vælgere, som han angav til ikke meget over 2,500, altsaa et Mindretal, blev svaret mellem 89—90 pCt. af det samlede Skattebeløb. De 10—11 pCt., der svarede af Flertallet af Vælgerne, blev betalte af saadanne Skatteydere, hvis skattepligtige Indtægt ikke oversteg 300 Kr. Nu er det indlysende, at naar de 2,900 Vælgere, der svare 10—11 pCt. af Skatten, staa samlede, hvad de i Almindelighed gøre, ville de kunne sætte 10 Mand af deres ind i Aarhus Byraad, medens de 2,500, selv om de staa samlede, kun kunne sætte de øvrige 9 Medlemmer ind. Her ere vi da inde paa det Princip, at den ene betaler, og den anden bestemmer, hvad Pengene skulle bruges til. Jeg tror, at det er lige saa lidt tænkeligt at faa Lovgivningsmagten til at godkende dette Princip, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mente, at det var at faa Tinget med til en Forandring af Købstadkommunalvalgloven. Jeg ser mig lige saa lidt nu som for 4 Aar siden i Stand til at give min Stemme til dette Lovforslags Vedtagelse, medmindre de ærede Forslagsstillere ville søge det om arbejdet saaledes, at de afværge den stærke Indvending, som den Institution, den ærede Ordfører paaberaabte sig, nemlig dansk Købstadforening, netop ogsaa i sin Resolution saa skarpt og bestemt har peget paa, idet den bestemt fastholdt Nødvendigheden af at komme til en anden Ordning for Valget af Medlemmer til Købstædernes Byraad. Saa længe de ærede Forslagsstillere ikke ville gaa ind paa denne Tanke og søge den gennemført, vil jeg ikke kunne være med til at give det foreliggende Lovforslag min Stemme.